

budgetreguleringskonto, der opførtes sidst i den pågældende paragraf, respektive i det pågældende afsnit på § 2. Om de nærmere enkeltheder i ordningen og om de reguleringer af bevillingsmæssig formel karakter, som den omfattede, tillader jeg mig at henvise til indledning til anmærkninger til forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1955-56 [se årbog 1955-56, side 51].

Efter at denne ordning havde virket i nogle år, blev der i udvalget vedrørende statens budget og regnskab fra medlemmer af finansudvalget rejst spørgsmål om afskaffelse af de nævnte budgetreguleringskonti, der vel havde medført en begrænsning af tillægsbevillingslovens omfang, men ikke mentes at have resulteret i den tilsigtede lettelse for finansudvalget. Efter nærmere overvejelser foreslog regnskabsudvalget at *afskaffe budgetreguleringskontiene* samtidig med, at man fortsat undlod regulering af de bevillinger på § 2 og §§ 8-23 inkl., der havde været omfattet af ordningen med budgetreguleringskonti. En sådan nyordning er foreslået gennemført på nærværende tillægsbevillingslovsforslag, og samtidig er forslaget udvidet til at omfatte andre af finanslovens paragraffer, således at samtlige driftsparagraffer indtil § 26 er omfattet af den nye ordning.

Den foreslåede nyordning, der har opnået *tilslutning fra finansudvalget*, går herefter ud på, at *man for §§ 1-26 inkl. undlader på tillægsbevillingsloven at optage reguleringer af finanslovbevillinger, når disse reguleringer i bevillingsmæssig henseende er af formel karakter*, og ordningens gennemførelse vil derfor på intet punkt indskrænke finansudvalgets og folketingets bevillingsmæssige myndighed.

Det drejer sig for det første om besparelser på udgiftsbevillinger. Ud fra bevillingsmæssige synspunkter kan det ikke anses for nødvendigt ved tillægsbevillingslov at nedsætte en finanslovkonto, selv om det kan forudses, at kun en del af det på finansloven bevilgede beløb vil blive anvendt.

For det andet drejer det sig om afvigelser fra de på finansloven skønnede indtægter i de tilfælde, hvor der ikke er sket ændringer i det ved finansloven forudsatte grundlag. Den bevillingsmæssige hjemmel for administrationen til at oppebære indtægten af en ved lov eller på anden måde fastsat afgift el. lign. er tilvejebragt ved finansloven, hvad enten indtægtens faktiske størrelse viser sig at blive større eller mindre end det på finansloven skønnede beløb. Hvad særligt angår finanslovens § 1, Skatter og afgifter, medfører nyordningen, at indtægtsposterne ikke reguleres i det omfang, der er tale om forøgede eller formindskede indtægter på det i finansloven forudsatte grundlag. Hvis der foreligger ændringer i indtægterne på grund af ny eller principielt ændret lovhjemmel, må bevilling som hidtil søges på tillægsbevillingsloven.

Endelig drejer det sig for det tredje om tilfælde, hvor udgifter, der beregnes efter faste regler, kan forudses at ville overstige de på finansloven bevilgede beløb. Til denne art af udgifter hører f. eks.